

сиява, потъмнява, както тъмнѣе небето. Прѣзъ нощта звѣздитѣ и мѣсецъ блѣщукатъ на неговата набрѣчка повърхнина. Прѣзъ тѣмни нощи морето поразява човѣка съ своята огнена вода. Ако хвѣрлишъ въ водата камѣкъ или я раздвижишъ съ друго нѣщо, ще забѣлѣжишъ, какъ водата свѣтнава като буенъ потокъ отъ искри. Колкото е по-топла и по-тѣмна нощта, толкова по-силно свѣти морето. Особено е красива тази свѣтлина въ топлитѣ морета. Когато корабътъ цѣпи пѣнливитѣ вълни, струва ти се, че той минува прѣзъ истински пламъци, които гаснатъ и пламнаватъ изново. Причината на това чудно явление сѫ безбройнитѣ морски животинки, които свѣтятъ въ тѣмното, както могатъ да свѣтятъ кибритени главици.

Морската вода почти никога не стои спокойна. Най-слабия вѣтъръ я разрошва и подига вълни. Колкото вѣтърътъ се усилва, толкова по-вече и вълните нарастватъ и достигатъ голѣма височина.

Ако параходътъ се случи въ бурно море, вълните го подигатъ нагорѣ спушкатъ го надолу, мѣтатъ го настани, като трѣска. Въ такъвъ случай почти всички хора въ парахода се замайватъ въ главата, става имъ лошо на стомаха и тѣ почватъ да повръщатъ, каквото сѫ яли. Това е морската болестъ. Най-страшнитѣ бури въ морето се казватъ *водни смерчове* или *тромби*. Ето какъ ставатъ тѣ.

На небето се появява тѣмно облаке, което много прилича на дъждовенъ облакъ. Отъ долния край на облачето се спушта нѣщо като хунийка, подъ която водата почва да се вълнува,